

پنج شنبه 11 تیر 9 رجب 2 ژوئیه

عزّ الدین سید حسین از علمای بزرگ قرن 10 هجری قمری وفات یافت. وی درجیل عامل دنیا آمد و دوران تحصیل را نزد محقق میسی، شمس الدّین مکی عاملی و علیّ بن محمّد پدر بزرگوار شهید ثانی گذراند...

درگذشت عزّ الدین سید حسین در سال 963 هجری قمری

عزّ الدین سید حسین از علمای بزرگ قرن 10 هجری قمری وفات یافت. وی درجیل عامل دنیا آمد و دوران تحصیل را نزد محقق میسی، شمس الدّین مکی عاملی و علیّ بن محمّد پدر بزرگوار شهید ثانی گذراند. عزّ الدّین سیّد حسین از فقیهان برجسته و معاصر شهید ثانی و داماد عالم او بود. علامه امینی در کتاب «شُهداء القُضیه» از او به نیکی یاد کرده است. برخی از مورخان وی را از اولین دانشمندان و فقیهان دودمان موسی بن جعفر (ع) می دانند که با زهر مسموم و شهید شد.

شهادت سیّد عبدالله بهبهانی در سال 1328 هجری قمری

سیّد عبدالله بهبهانی از علمای بزرگ تهران و از رهبران نهضت مشروطه در سال 1328 هجری قمری بدست مخالفان مشروطه و عوامل خود فروخته دستگاه اختناق محمد علیشاه کشته شد. بهبهانی فقیهی فاضل و دانشمندی قابل بود و مجموعه ای در 25 باب درباره مسائل فقهی تألیف کرد. سید عبدالله بهبهانی در کنار تعلیم و تعلم علوم دینی نقشی مهم در نهضت مشروطیت ایفا کرد. بهبهانی پس از به توبه بستن شدن مجلس بدستور محمد علیشاه و به انحراف کشیده شدن مشروطیت از مجلس کناره گرفت و با نطقهای خود مردم را از واقعیت آگاه کرد.

تولد «عبدی بیک شیرازی» در سال 921 هجری قمری

«عبدی بیک شیرازی» ملقب به نویدی مؤرخ ایرانی در سال 921 هجری قمری در شهر شیراز متولد شد. نام او را علی ذکر کرده اند. عبدی بیک در 16 سالگی وارد مشاغل دیوانی شد و سالهای متممادی مستوفی دفترخانه بود و درامانت و دیانت از افراد کم نظیر دوره خویش بشمار می رفت. بزرگترین اثر عبدی بیک شیرازی کتاب «تکملة الاخبار» نام دارد که در باب تاریخ صفوی است. او در این اثر اخبار مربوط به این سلسله را از ابتدا تا سال 978 هجری قمری شرح داده است. از دیگر کتابهای عبدی بیک «جام جمشید» را می توان نام برد که بصورت منظوم است. عبدی بیک در اشعارش تخلص کرده است.

شهادت آیت الله صدوقی در سال 1361 هجری شمسی

شهید آیت الله صدوقی که به حق سیدالشهدا و سومین شهید محراب نامیده شده است. نماینده امام خمینی "ره" در استان یزد و امام جمعه یزد بود، در آخرین نماز جمعه اش که مصادف با دهم ماه مبارک رمضان 1402 مطابق با یازدهم تیر ماه 1361 بود بعد از ادای فریضه جمعه در حالی که جایگاه را ترک می کرد. مناققی قسبی القلب به ایشان نزدیک شد و در حالیکه به ظاهر آن پیر فرزانه را در آغوش گرفته بود، با منفجر کردن نارنجکی که در دست داشت، آیت الله صدوقی را به شهادت رساند این همان معراج سریع به سوی الله بود که شهید آرزویش را داشت و بارها از خدا خواسته بود. این عالم شهید از یاران صدیق و باوفای خمینی "ره" و یاور مردم محروم بود و خود را از مردم جدا نمی دانست.

زندگی نامه:

در سال 1327 ه. ق در خانواده ای روحانی در یزد متولد شد. نام او را محمد گذاشتند پدر او آقامیرزا ابوطالب صدوقی که از روحانیون معروف یزد و امامت مسجد دوخته محمدیه را بر عهده داشت و یکی از مراجع برتر دوران خود به شمار می رفت.

محمد در سن هفت سالگی پدر و در سن نه سالگی مادر خویش را از دست داد. وی تحصیلات حوزوی را تا حدود لمعه و قوانین را در مدرسه عبدالرحیم خان یزد به پایان رساند و در سال 1348 قمری جهت ادامه تحصیلات عازم اصفهان شد و یک سال بعد برای ادامه تحصیل به قم عزیمت و نزدیک به 21 سال جهت کسب علوم و معارف اسلامی و استفاده از محضر اساتید بزرگ حوزه در آن شهر اقامت گزید. در آغاز از محضر آیت الله شیخ عبدالکریم حائری یزدی موسس و مدیر حوزه علمیه قم چند سالی کسب فیض نمود.

بعد از ارتحال آیت الله حائری "ره" در سال 1355 قمری با توجه به این که مرجعیت آن زمان آیت الله سید ابو الحسن اصفهانی در نجف اقامت داشتند و سرپرستی حوزه بلا تکلیف مانده بود بنابر پیشنهاد امام خمینی "ره" و عده ای از مدرسین حوزه از آیت الله بروجردی که در آن زمان در بیمارستان فیروزآبادی بستری بودند و محل سکونتشان بروجرد بود. دعوت به عمل آوردند تا به قم بروند و سرپرستی حوزه علمیه و طلاب را در آن شرایط خاص به عهده گیرند و برای این امر آیت الله شیخ محمد صدوقی به همراه چند تن دیگر عازم شدند و موفق به جلب نظر آن بزرگوار برای رحل اقامت در قم شدند.

آیت الله صدوقی نقش عمده ای در سازماندهی حوزه برعهده گرفت و ضمن تدریس علوم دینی به شاگردان حوزه ها، خود نیز از محضر بزرگانی چون آیات عظام سید محمد تقی خوانساری، حجت، صدر و بروجردی استفاده نمود.

آیت الله صدوقی در سال 1330 شمسی به یزد مراجعت کرد و بنا به پیشنهاد روحانیون سرشناس یزد در آن شهر ماندگار شد و به تدریس مشتاقان پرداخت و به ایجاد تغییراتی در مدارس دینی و نوسازی در این زمینه پرداخت.

آیت الله صدوقی در سال 1349 قمری به قم رفت و در آنجا با امام خمینی و تفکرات و روحیات ایشان بیش از پیش آشنا شد. با شروع نهضت امام "ره" در سال 1341 و ادامه آن، آیت الله صدوقی نیز با نهضت ایشان همراه و همگام شد، نقش بزرگی را در سازماندهی روحانیون و روشنگری مردم یزد ایفا کرد و از آن تاریخ در تمام فراز و نشیبهای حرکت انقلاب اسلامی از یاران امام "ره" و از مروجان افکار متعالی رهبر کبیر انقلاب اسلامی به شمار می رفت.

پس از تبعید امام "ره" به ترکیه و نجف اشرف، ارتباط مرحوم صدوقی با امام "ره" قطع نشد. آیت الله صدوقی پیامهای امام "ره" را که توسط تلفن به او می رسید به اطلاع علمای مشهد و تبریز و شیراز و دیگر شهرها می رساند و بعنوان یکی از محورهای مبارزه با رژیم شاه محسوب می شد و همواره مورد مشورت پشنتازان روحانیت مبارز در مورد مسائل مهم انقلاب بود بعد از پیروزی انقلاب اسلامی نیز در مورد مسائل مهم همواره مورد مشورت پشنتازان روحانیت مبارز بود. شهید آیت الله صدوقی در تاریخ 31 مرداد 1358 به عنوان امام جمعه منصوب شد و هنگامی که حادثه تأسف بار زلزله کرمان به سال 1360 روی داد از طرف امام خمینی "ره" مسؤل رسیدگی به زلزله

زدگان آن استان شد و زحمات زیادی را در این راه متحمل گشت.

قسمتی از پیام امام خمینی به مناسبت شهادت آیت الله صدوقی:

... این جانب دوستی عزیز که بیش از 30 سال با او آشنا و روحیات عظیمش را از نزدیک درک کردم از دست دادم و اسلام خدمتگزاری متعهد و ایران فقیهی فداکار و استان یزد سرپرستی دانشمند را از دست داد و در ازای آن به هدف نهایی که آمال این شهیدان است نزدیک شد.

در گذشت محمد علی زاویه از استادان هنر مینیاتور در سال 1369 هجری شمسی

محمد علی زاویه از استادان هنر مینیاتور در ایران در سن 78 سالگی در سال 1369 هجری شمسی بدرود حیات گفت. او از اهالی تهران بود و در پایان تحصیلات مقدماتی در مدرسه صنایع مستظرفه زیر نظر استاد هادی تجویدی مشغول تحصیل و آموزش شد. نخستین آثار ایشان که با درجه ممتازی در رشته مینیاتور فارغ التحصیل شده بود جایزه بزرگ نمایشگاه نقاشی بروکسل را به خود اختصاص داد. استاد زاویه علاوه بر سالهای تدریس در هنرستان تهران آثار نفیس و ارزنده ای به یادگار گذاشته اند که اغلب آنها زینت بخش موزه ها و مجموعه های خصوصی در ایران و سایر نقاط جهان است. از جمله آثار استاد محمد علی زاویه می توان چوگان بازی ، خسرو و شیرین ؛ و شاه عباسی و رضا عباسی اشاره کرد که جملگی در موزه هنرهای ملی سازمان میراث فرهنگی کشور نگهداری می شود.